

Inkassoklagenemnda

Klagenemnd for inkassosaker mot forbrukere

Sak 146-03, vedtak 9. mars 2004

Klager: NN

Innklaget: Svea Finans AS, Postboks 3924, Ullevål Stadion, 0806 Oslo

Saken gjelder: Inkasso iverksatt overfor feil person.

Thor Dahls gt. 1 A

Postboks 311, 3201 Sandefjord

Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13

E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no

Bankgiro: 2490.45.31525

Org.nr.: 971 317 612

www.klagenemnda.inkasso.no

1 Saksforholdet

Kravet gjelder honorar kr. 3.606 for bistand fra en tysk advokat for å få slettet registrering i tysk skipsregister av tidligere tysk eierskap i en båt som klager hadde kjøpt av ny eier i Norge, som ikke hadde besørget slik sletting. Registrering i Norge er ikke nødvendig, men båten skulle brukes i næringsdrift og registrering i norsk skipsregister var ønskelig. Det er et vilkår for registrering at tidligere registreringer, også utenlandske, slettes først.

Det var klagers ektefelle som hadde bestilt oppdraget og den tyske advokaten hadde sendt faktura til ham. Svea Finans AS registrerte saken til inkasso 19.05.03, og inkassovarsel ble sendt 20.05.03.

Etter tilbakemelding fra fordringshaver om at det var klager som var hjemmelsinnehaver av båten og således angivelig rett adressat for kravet, avsluttet Svea Finans inkassopågangen mot klagers ektefelle og fremmet kravet overfor klager. Inkassovarsel ble sendt 11.06.03.

”Betalingsoppfordring” på til sammen kr. 3.942, hvorav hovedstol utgjorde kr. 3.606, utenrettslige omkostninger kr. 53 og renter kr. 283, 67, ble sendt 26.08.03.

Klager sendte betalingsoppfordringen i retur ved telefaks 31.08.03, med påskriften: ”Retur. Misforståelse. Aldri hørt om fordringshaver”.

Selskapet fastholdt kravet 01.09.03, under henvisning til at hun hadde kjøpt en båt og at honoraret stammet fra den tyske advokats arbeid i forbindelse med å få overdradd båten til henne. Det ble samtidig varslet om forlikrådsbehandling dersom ikke kravet ble betalt.

Brevet ble igjen returnert av klager 03.09.03, med påskriften: ” Retur. Jeg har kjøpt båten direkte av (navn på den tidligere norske eier) i 1999. Ingen megler eller andre hjelpere. Langt fra noen i Tyskland. Vennligst send meg adressen til klagenemnd for inkassosaker. Dette er for frekt”.

Den 04.09.03 redegjorde innklagede ytterligere for kravet og grunnlaget for dette, og fastholdt kravet under henvisning til at hun som eier av båten heftet for det arbeidet som var gjort, og at hennes ektefelle hadde bestilt arbeidet på vegne av henne som eier.

Klager returnerte igjen brevet med følgende påskrift:

”Retur.

1. Jeg har aldri kontaktet noen (NN navnet til den tyske advokat).

2. Jeg har aldri fått noen regning fra (NN).

3. Ingen har på mine vegne, med min fullmakt eller min tillatelse kontaktet (NN).

4. Klage til foreningen på Dem sendes i dag.”

Innklagde sendte deretter en ny betalingsoppfordring datert 10.09.03 til klager hvor ”lett” salær på kr. 795 var påført. Kravet var etter dette på til sammen kr. 4.701, 50.

Klager sendte etter dette klage til inkassoklagenemnda 21.09.03.

2 Partene anfører

Klager bestrider kravet. Hun hevder at hun ikke har hatt noen nytte av arbeidet til den tyske advokaten da saken ble løst på annen måte gjennom direkte kontakt fra den tidligere norske eier til tidligere tysk eier. Hun hevder også at hun ikke har bestilt tjenesten, og derfor ikke hefter for kravet, samt at hun ikke har mottatt noen faktura som grunnlag for å vurdere rimeligheten av kravet i forhold til det arbeidet som er gjort.

Innklagede fastholder kravet på vegne av sin klient og hevder under henvisning til den omfattende korrespondanse det har vært i saken mellom hennes ektefelle og fordringshaver at det er åpenbart at hennes ektefelle har bestilt tjenesten. Det vises til at det er klager som er hjemmelsinnehaver til båten, og hevdes at bestillingen er skjedd på vegne av henne og at hun hefter for kravet. Saken er på grunnlag av de fremsatte innsigelser stanset etter at det er påløpt lett salær, og forlikrådsbehandling avventes til det foreligger vedtak i inkassoklagenemnda.

3 Inkassoklagenemndas syn på saken

Inkassoklagenemnda finner det klart at den tyske advokaten er gitt i oppdrag å hjelpe til med å slette registreringer i det tyske skipsregister. Om oppdragsgiver i ettertid mener å ikke ha hatt noen nytte av arbeidet kan ikke spille noen rolle for betalingsplikten. Når regningen ikke ble betalt, var det grunnlag for å iverksette inkasso.

Inkassoklagenemnda må imidlertid legge til grunn at det er klagers ektefelle som har bestilt tjenesten. Klager har bestridt at hun har gitt ham fullmakt til å bestille tjenesten på vegne av henne, og det er intet som indikerer at hun har vært i direkte kontakt med fordringshaver. Hun kan ikke være ansvarlig for å betale bare på det grunnlag at hun er hjemmelsinnehaver og ut fra et antatt samarbeid mellom ektefellene om næringsdrift med båten.

Det følger av alminnelige kontraktsrettslige prinsipper i norsk rett at det er den som foretar en bestilling av en vare eller tjeneste som er ansvarlig for kravet. Inkasso er i nærværende sak iverksatt mot en som ikke har bestilt tjenesten og som det heller ikke er sendt regning til.

Det er etter inkassoklagenemndas oppfatning ikke i samsvar med god inkassoskikk å iverksette inkasso mot en som ikke har bestilt tjenesten. Etter inkassoloven § 17 er det ikke grunnlag for å kreve inkassosalær.

4 Vedtak

Klager gis medhold og skal ikke betale inkassosalær.

Iver Huitfeldt
Leder inkassoklagenemnda